

Jézus mennybemenetele előtt elbúcsúzott tanítványaitól és Péternek kiemelten is meghagyta végső üzenetét, hogy „*Legeltesd juhaimat!*” És akkor meglátja Péter Jánost, a szeretett tanítványt és megkérdezi Jézust: „vele mi lesz?” Csak nem felejtette ki Jézus Jánost, kire az édesanyját is bízta, őhózzá miért nincsen semmi személyes szava. Ő miért marad ki a nagy búcsúzásból és szerepkiosztásból? Jézus talán kicsit keményen válaszol: „*Te kövess engem!*” Ne foglalkozzál azzal, hogy mással mi lesz, máshoz milyen a viszonyom, másnak mit ígérek, mástól mit kérek. Te azzal foglalkozzál, amit neked szánok, amit tőled kérek.

Mi is gyakran vagyunk így. A másinak szánunk feladatot, a másikat toljuk előtérbe, azt akarjuk, hogy a másik is kapjon valamit – könnyűt, de inkább nehezet. Ha már ránk nagy teher hárul, jusson másnak is. Senki ne maradjon ki az nagy éssznépi feladatvállalásból. Jézus arra figyelmeztet itt bennünket, hogy ne a másik terhét nézzük, hanem a magunkét fogadjuk el. Ne méricskéljük, hogy kinek könnyebb, vagy nehezebb, hanem bízzuk abban, hogy Isten mindenkinek azt a feladatot szánja, ami őt előreviszi, ami őt teljesebbé teszi. Péternek az első egyház vezetése jutott, majd Rómában a kereszthalál. János – fiatalemberként – Máriával élt távol hazájától, nem lett saját családja, az öregkort megélve próbált eligazodni a fiatalokrában megismert Jézus gondolkodásán. Kinek volt nehezebb? Vagy könnyebb? Nem méricskélés kérdése ez, hanem, hogy megtette-e a dolgát. Megélte-e az „emberi nagyságát”. És mi késői olvasói ennek a részletnek mikor mutatjuk meg az emberi nagyságunkat, a valódi nagyságunkat? Azt, hogy hol tartunk a szeretet és az áldozathozatal útján. Felismerni és tenni a dolgot, ez a keresztyén élet feladata.

Felismerni azt, hogy itt és most, 2015-ben hogyan élem meg a saját emberi nagyságomat, hogyan lesz ott a mennyország, ahol én vagyok? Hogyan lesz ott béke, egyetértés, munka, feladatvállalás, okos és gyógyító szó, simogató és ölelő kéz, gondolat és tett? Rend a fejben és bőség a szívben. És van-e merszünk felövezni magunkat nagy feladatokra, Istennek tetsző életre? János és Péter teljesítette a felvállalt és rábízott dolgait. Most mai Jánosoknak és Pétereknek – tehát nekünk – jutott tér és feladat. És ha Jézusra figyelünk, Ő adja is. Tehát a mai feladat kettős: felismerni és – lehet, ez a nehezebb – megtenni, valósággá tenni az Isten Országát.

Garay Bandi, Dunakeszi